

Brzezińska, Jadwiga

"Stanisław Biniecki - twórca oryginalnych polskich leków", J. Pachecka, P. Tomaszewski, G. Kubiak-Tomaszewska, Warszawa 2006 : [recenzja]

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 53/2, 228-229

2008

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

T. Kikty, że planował druk nowego wydania, rozszerzonego o wyniki dalszych badań. Nie było mu dane doczekać realizacji tego zamierzenia.

To ogromnej wartości dzieło mogło ukazać się w 2007 r. dzięki finansowemu wsparciu Polskiej Izby Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych Polfarmed oraz zaangażowaniu dyrektora Adama Rudzkiego i prezesa Rady Izby Władysława Karasia. Napisali oni w „słowie od wydawcy”, że doskonale rozumieją celowość i potrzebę ukazania się tego dzieła. Obok zadań statutowych starają się promować tradycje przemysłu farmaceutycznego na ziemiach polskich, który współcześnie reprezentują.

Należy wyrazić wdzięczność dla młodszej pracy Anity Chodkowskiej i innych osób zaangażowanych w wydanie książki. Dzięki nim i wydawcom otrzymaliśmy obecnie piękne dzieło, dokumentujące ważny obszar dziejów naszego przemysłu farmaceutycznego i chemicznego.

Jadwiga Brzezińska
Kołobrzeg

J. P a c h e c k a , P. T o m a s z e w s k i , G. K u b i a k - T o m a s z e w s k a : *Stanisław Biniński – twórca oryginalnych polskich leków*. Warszawa 2006 Wydział Farmaceutyczny Akademii Medycznej w Warszawie, Instytut Farmaceutyczny w Warszawie, s. 120, ilustr.

Prof. Stanisław Biniński zajmuje w dorobku polskiej farmacji wybitne miejsce. Był genialnie uzdolnionym twórcą szeregu środków leczniczych. Szczególną sławę przyniosły mu 2 leki, których nazwy pochodzą od jego nazwiska: BINAZIN – stosowany w leczeniu nadciśnienia (BIPRESSIN – to połączenie Binazin z rezerpiną) oraz BICORDIN – lek rozszerzający naczynia wieńcowe. Preparaty te weszły do arsenału leków na rynku światowym. Patent na produkcję Binazin zakupiła od Polfy Japonia. Lek ten wszedł do japońskiej farmakopei i był produkowany w Japonii.

Prof. Biniński uzyskał 5 patentów autorskich na swoje wynalazki, a 31 innych rozwiązań technologicznych przekazał polskiemu przemysłowi farmaceutycznemu. Pasją życiową prof. S. Binińskiego była praca w laboratorium nad syntezą i izolowaniem środków leczniczych.

Stanisław Biniński urodził się 29 listopada 1907 r. w Sławnie k. Gniezna, zmarł 3 maja 1999 r. w Warszawie i pochowany został na Powązkach. Ukończył wydział farmaceutyczny, chemiczny i medycynę.

W okresie okupacji był wykładowcą na tajnym wydziale farmaceutycznym w Warszawie. W latach 1945–1947 kierował Katedrą Technologii Chemicznej Środków Leczniczych w Poznaniu. Następnie przeniósł się do Warszawy i tam

objął Katedrę i Zakład Technologii Chemicznej Środków Leczniczych. Stanowisko to pełnił do przejścia na emeryturę w 1977 r. Był nie tylko genialnym wynalazcą, ale i doskonałym dydaktykiem.

30 lat pracy naukowej w Warszawie – to okres wielkiej dynamiki twórczej, osiągnięć naukowych i sukcesów. Przez 2 kadencje piastował funkcję dziekana Wydziału Farmaceutycznego w Warszawie (1965–1969), przez 3 kadencje był wiceprezesem Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego, otrzymał godność *doctora honoris causa* Uniwersytetu Poznańskiego, członka korespondenta Belgijskiej Królewskiej Akademii Medycznej, członka honorowego Węgierskiego Towarzystwa Farmaceutycznego. Opracował 3 podręczniki dla studentów, które miały po 2 wydania. Podręcznik Preparatyka środków leczniczych został przetłumaczony na język francuski oraz włoski i był wydany w Paryżu i Rzymie. Pod kierunkiem prof. S. Binnieckiego wykonano 36 prac doktorskich i przeprowadzono 6 przewodów habilitacyjnych. Był także opiekunem 300 prac magisterskich. Opublikował 170 prac doświadczalnych.

W hołdzie dla prof. S. Binnieckiego ustanowiono nagrodę i medal jego imienia, przyznawany co 2 lata za wybitne osiągnięcia w dziedzinie chemii leków. Uruchomiona w 2002 r. Pracownia Magnetycznego Rezonansu Jądrowego na Wydziale Farmaceutycznym w Warszawie otrzymała również jego imię.

Wybitna postać prof. S. Binnieckiego znalazła swe odbicie we wspomnieniach różnych osób oraz relacjach publicystycznych. Najbardziej ciepły i piękny obraz osobowości i osiągnięć profesora nakreśliła dr Alina Zduńska w 1996 r. na łamach „Gazety Farmaceutycznej”.

Autorzy oparli swą książkę na 158 pozycjach bibliograficznych, zamieścili interesujące fotografie przedstawiające profesora. Publikację, wydaną w setną rocznicę urodzin wielkiego uczonego, kończą relacje wspomnieniowe rodziny. Ukazują one prof. S. Binnieckiego jako serdecznego ojca i dziadka.

Omawiana książka przybliży współczesnemu czytelnikowi działalność naukową prof. Stanisława Binnieckiego, a zarazem ukazuje go jako człowieka skromnego, ciepłego, o dużej inteligencji, mądrości życiowej i głębokim patriotyzmie.

Jadwiga Brzezińska
Kołobrzeg